

Predmet : Ovčara (Miroljub Vujović i dr.)
Okružni sud u Beogradu – Veće za ratne zločine
Broj predmeta :K.V. br.1/2003

Glavni pretres: 7. decembar 2005.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici oštećenih

Branilac optuženih Zlatara i Đankovića, advokat Jelušić je istakao je da je zajedno sa braniocem Dozetom tokom suđenja podneo zahtev za izuzeće zamenika tužioca i Tužioca za ratne zločine zbog nezakonitosti i pristrasnosti u njihovom postupanju od samog početka postupka. Podržao je završne reči ostalih branilaca u delu koji se odnosi na analizu dokaza i nezakonitosti tokom postupka. Napomenuo je da je svestan potrebe da se zadovolji pravda i da to traži međunarodna zajednica. Međutim, taj cilj se ne može ostvariti kršenjem zakonitosti. Iako je istraga trebalo da pruži odgovore na mnoga pitanja, to se nije desilo, pa je Sudsko veće bilo prinuđeno da tokom suđenja sprovodi i istragu. On je ukazao na razloge zašto svedok saradnik broj 1 nije mogao da dobije taj status i na kontradiktornosti u njegovom iskazu u odnosu na iskaz svedoka saradnika broj 2 i iskaze drugih svedoka. Branilac je naglasio da je motiv svedoka saradnika broj 1 da optuži Zlatara otvoreni sukob sa optuženim i mržnja prema njemu. Sa druge strane, motiv svedoka saradnika broj 1 da optuži Đankovića je činjenica da optuženi Đanković zna da je svedok saradnik izvršio više ubistava kod hangara na Ovčari i u samom Vukovaru pred kraj rata. Na kraju, branilac je predložio da Sudsko veće donese oslobađajuću presudu prema optuženom Zlataru i optuženom Đankoviću.

Branilac optuženog Mugoše, advokat Radulović je napomenuo da su režiseri događaja na Ovčari ostali nevidljivi. Odao je priznanje radu Sudskog veća i radu zamenika tužioca za ratne zločine. Naglasio je da osim svedoka Žarka Kojića u istrazi, niko nije potvrdio navode optužnice u odnosu na optuženog Mugošu. Svedok Kojić nije saslušan pred Sudskim većem, čime je ostalo neostvareno načelo neposrednosti. Sa druge strane, svedok Berghofer je svojim dolaskom i poštenim svedočenjem pokazao da je čovek istine. Naime, ovaj svedok je rekao da optuženi Mugoša nikog nije tukao, već je samo uzimao novac i nakit od zarobljenika. Branilac je naglasio da bi to moglo da bude obeležje krivičnog dela ratni zločin protiv civilnog stanovništva, ali nikako krivičnog dela ratni zločin protiv ratnih zarobljenika, koje se optuženom Mugoši stavlja na teret. Na kraju, branilac je predložio donošenje oslobađajuće presude prema optuženom Mugoši.

Branilac optuženog Šošića, advokat Beljanski predao je Sudskom veću završnu reč u pismenom obliku. U kraćem usmenom izlaganju, pre svega je ukazao da na kraju precizirane optužnice piše: "da su na taj način lišili života 200 osoba". Ovo je nelogičnost, pošto svakako nije tačno da je svaki optuženi pojedinačno ubio 200 osoba. Govoreći o odbrani optuženog Šošića, istakao je da je ona veoma jednostavna. Tu odbranu je potvrdilo tri svedoka. Sa druge strane, optuženog terete oba svedoka saradnika. Međutim, njihovi iskaz u vezi s ovim su međusobno kontradiktorni, ali i suprotni nalazu i mišljenju veštaka sudsko-medicinske struke. Na kraju, branilac je predložio da Sudsko veće donese oslobađajuću presudu prema optuženom Šošiću.

Branilac optuženog Katića, advokat Bojkov, je istakao da je tokom postupka dokazano da njegov branjenik nije bio u vreme izvršenja zločina u Vukovaru. Odbranu optuženog podržala su tri svedoka, čiji se iskazi u potpunosti poklapaju. Na kraju, branilac je predložio da Sudsko veće donese oslobađajuću presudu po načelu *in dubio pro reo* i da ukine pritvor.

Fond za humanitarno pravo